

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2016 r. ZUS I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku H. M. z dnia 8 września 2016 r. przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury od 1 listopada 2016 r. wyniosła 1154,32 zł brutto.

Do stażu pracy nie wliczono ubezpieczonej okresów rejestracji w PUP po 14 listopada 1991 r. bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych, gdyż okres ten nie jest okresem składkowym ani nieskładkowym. Ze względu na błędne podsumowanie poszczególnych składników wynagrodzenia na zaświadczeniu z (...) S.A. do podstawy wymiaru nie przyjęto wykazanego wynagrodzenia za 1982 r. (przyjęto wynagrodzenie minimalne). Ewentualne przeliczenie nastąpi po przedłożeniu prawidłowego zaświadczenia, a jeżeli zakład pracy nie istnieje kart wynagrodzeń z Archiwum – termin 1 miesiąc. Natomiast w celu doliczenia do stażu pracy zwiększonej opieki nad synem S. należy doręczyć dokumentację potwierdzającą okres pobierania na syna zasiłku pielęgnacyjnego.

/decyzja – k. 58 – 59 plik II akt ZUS/

Ubezpieczona uznała powyższą decyzję za krzywdzącą i w dniu 28 października 2016 r. złożyła odwołanie od w/w decyzji. W uzasadnieniu wskazała, że organ rentowy do wyliczenia emerytury nie uwzględnił okresu opieki nad niepełnosprawnym synem.

/odwołanie – k. 2/

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy H. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1978 r. do 31 grudnia 1987 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 43,39%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 43,39% przez kwotę 1220,89 zł tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 9 lat, 2 miesiące, 16 dni tj. 110 miesięcy oraz okresy nieskładkowe: okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 9 lat, 0 miesięcy, 0 dni tj. 108 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,75\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,02 \text{ złotych}$

$(110 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 63,15 \text{ złotych}$

$(108 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 61,98 \text{ złotych}$

RAZEM = 344,15 złotych

344,15 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 71927,35 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja – k. 77 – 78 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 8 września 2016 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, kwota skorygowanego kapitału początkowego wynosi 246762,48 zł.

Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1299,98 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2017 r. 1309,98 zł.

Niniejszą decyzją po zakończonym postępowaniu wyjaśniającym uwzględniono w stażu pracy okres rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy od 6 stycznia 1991 r. do 14 listopada 1991 r. Niniejszą decyzją zmieniono decyzję z dnia 30 listopada 2016 r. w części II dotyczącej obliczenia wysokości emerytury.

/decyzja – k. 80 plik II akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji z dnia 25 sierpnia 2017 r. oraz z dnia 28 sierpnia 2017 r. złożyła wnioskodawczyni H. M. reprezentowana przez radcę prawnego w dniu 25 października 2017 r. i za skarżonymi decyzjami zarzuciła:

- naruszenie przepisów postępowania mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy tj. art. 7, 77 § 1 k.p.a. poprzez niezbranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego,

- obrazę prawa materialnego tj. art. 24, 26 i 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez niewłaściwe ustalenie wysokości kapitału początkowego i nieprawidłowe ustalenie wysokości emerytury.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji bądź uchylenie, zasądzenie od organu na rzecz ubezpieczonej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych oraz nieobciążanie kosztami z uwagi na trudną sytuację materialną.

/odwołanie – k. 2 – 4 w aktach VIII U 2121/17, k. 2 – 4 w aktach VIII U 2120/17

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

/odpowiedź na odwołanie – k. 20, k. 6 w aktach VIII U 2121/17, k. 6 w aktach VIII U 2120/17

Zarządzeniem z dnia 15 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi Sąd połączył sprawy VIII U 2121/17, VIII U 2120/17 ze sprawą VIII U 2673/16 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 11 w aktach VIII U 2121/17, k. 11 w aktach VIII U 2673/16/

W piśmie procesowym z dnia 25 kwietnia 2017 r. wnioskodawczyni wskazała, że zarówno przy naliczaniu kapitału początkowego jak i emerytury:

- zanizono według oceny ubezpieczonej kapitał początkowy za lata 1974, 1976 – 1979 i 1982 – 1983,

- nie przyjęto podstawy do emerytury okresu 10 lat kalendarzowych najkorzystniejszych,
- wniosła o przyjęcie lat od 2006 r. do 2015 r.,
- rozliczenie opieki nad dziećmi oraz wydłużonej opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym, którym ubezpieczona opiekuje się od 1993 r. do dziś.

/pismo procesowe – k. 39/

W piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2017 r. pełnomocnik powódki wniósł o zobowiązanie organu rentowego do przedstawienia dwóch wariantów wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego jak i samego kapitału początkowego oraz wysokości emerytury z uwzględnieniem wszystkich dokumentów, w tym dokumentów załączonych do odwołania i wszystkich podanych przez ubezpieczoną okresów w tym okres rejestracji w Urzędzie Pracy.

/pismo procesowe – k. 60 – 62/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 8 września 2016 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 4 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 22 września 2016 r. (...) Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy H. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1978 r. do 31 grudnia 1987 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 43,39%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 43,39% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową (43,39% x 1220,89 zł = 529,74 zł).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 8 lat, 4 miesiące, 6 dni tj. 100 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 6 lat – sprawowania opieki nad dzieckiem tj. 72 miesiące. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy powołanej w pkt 1 decyzji tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

293,01 złotych x 66,35 (współczynnik proporcjonalny) = 194,41 złotych

(100 miesięcy składkowych x 1,3%) : 12 x 529,74 złotych (podstawa wymiaru) = 57,37 złotych

(72 miesiące nieskładkowe x 1,3%) : 12 x 529,74 złotych (podstawa wymiaru) = 14,17 złotych

RAZEM = 293,10 złotych

293,19 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 61257,90 zł. złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja – k. 57 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 września 2016 r. ZUS I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku H. M. z dnia 8 września 2016 r. przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury od 1 listopada 2016 r. wyniosła 1154,32 zł brutto.

Do stażu pracy nie wliczono ubezpieczonej okresów rejestracji w PUP po 14 listopada 1991 r. bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych, gdyż okres ten nie jest okresem składkowym ani nieskładkowym. Ze względu na błędne podsumowanie poszczególnych składników wynagrodzenia na zaświadczeniu z (...) S.A. do podstawy wymiaru nie przyjęto wykazanego wynagrodzenia za 1982 r. (przyjęto wynagrodzenie minimalne). Ewentualne przeliczenie nastąpi po przedłożeniu prawidłowego zaświadczenia, a jeżeli zakład pracy nie istnieje kart wynagrodzeń z Archiwum – termin 1 miesiąc. Natomiast w celu doliczenia do stażu pracy zwiększonej opieki nad synem S. należy doręczyć dokumentację potwierdzającą okres pobierania na syna zasiłku pielęgnacyjnego.

/decyzja – k. 58 – 59 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 25 listopada 2016 r. (...) Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy H. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1978 r. do 31 grudnia 1987 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 43,39%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 43,39% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($43,39\% \times 1220,89 \text{ zł} = 529,74 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 8 lat, 4 miesiące, 6 dni tj. 100 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 9 lat – sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi) tj. 108 miesięcy. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy powołanej w pkt 1 decyzji tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 72,96\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 213,78 \text{ złotych}$

$(100 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 57,37 \text{ złotych}$

$(72 \text{ miesiące nieskładkowe} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 61,98 \text{ złotych}$

RAZEM = 333,13 złotych

$333,13 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 69624,17 \text{ zł. złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 64 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 listopada 2016 r. ZUS I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku H. M. z dnia 8 września 2016 r. przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem

waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury od 1 stycznia 2017 r. wyniosła 1268,54 zł brutto.

Niniejszą decyzją zmieniono decyzję z dnia 26 września 2016 r. w części dotyczącej obliczenia wysokości emerytury.

Niniejszą decyzją uwzględniono w stażu pracy okres wydłużonej opieki na dziecko specjalnej troski.

/decyzja – k. 65 – 66 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy H. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1978 r. do 31 grudnia 1987 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 43,39%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 43,39% przez kwotę 1220,89 zł tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 9 lat, 2 miesiące, 16 dni tj. 110 miesięcy oraz okresy nieskładkowe: okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi): 9 lat, 0 miesięcy, 0 dni tj. 108 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,75\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,02 \text{ złotych}$

$(110 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 63,15 \text{ złotych}$

$(108 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 529,74 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 61,98 \text{ złotych}$

RAZEM = 344,15 złotych

$344,15 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 71927,35 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 77 – 78 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 8 września 2016 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, kwota skorygowanego kapitału początkowego wynosi 246762,48 zł.

Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1299,98 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2017 r. 1309,98 zł.

Niniejszą decyzją po zakończonym postępowaniu wyjaśniającym uwzględniono w stażu pracy okres rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy od 6 stycznia 1991 r. do 14 listopada 1991 r. Niniejszą decyzją zmieniono decyzję z dnia 30 listopada 2016 r. w części II dotyczącej obliczenia wysokości emerytury.

/decyzja – k. 80 plik II akt ZUS/

Ubezpieczona w okresie od 23 lipca 1974 r. do 12 grudnia 1974 r. była zatrudniona w Wytwórni (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku szwaczki.

/świadczenie pracy – k. 15 plik I akt ZUS/

W okresie od 3 maja 1976 r. do 17 lipca 1976 r. ubezpieczona była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w Ł. na stanowisku sprzątaczk. Nie zachowała się za ten okres dokumentacja płacowa.

/świadczenie pracy – k. 16 plik II akt ZUS, bezsporne/

Od 12 sierpnia 1976 r. do 1 kwietnia 1977 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w Zakładzie (...) w Ł. na stanowisku operatora maszyn introligatorskich.

/świadczenie pracy – k. 17 plik I akt ZUS, dokumentacja – k. 40/

H. M. była zatrudniona w Przędzalni (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy od 18 sierpnia 1977 r. do 13 grudnia 1980 r. na stanowisku pomoc w wydziale produkcyjnym.

/zaświadczenie – k. 22 plik II akt ZUS, świadectwo pracy – k. 24 plik II akt ZUS/

W wyniku zatrudnienia w w/w Przędzalni w 1980 r. wnioskodawczyni uzyskała wynagrodzenie w wysokości 34.541 zł, zaś za lata 1977 – 1979 nie zachowała się dokumentacja płacowa.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 23 plik II akt ZUS/

Wnioskodawczyni w okresie od 9 października 1982 r. do 8 października 1984 r. była zatrudniona w (...) S.A. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zszywacza.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 33 plik II akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika ubezpieczonej o powołanie biegłego ds. wyliczeń emerytur i rent w celu wyliczenia kapitału początkowego i emerytury ubezpieczonej z zastosowaniem dwóch wariantów wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, gdyż w niniejszej sprawie brak jest możliwości wyliczenia dwóch wariantów podstawy wymiaru albowiem ubezpieczona nie posiada stażu wynoszącego 20 lat. Organ rentowy dokonał wyliczenia podstawy wymiaru z 10 lat. Pełnomocnik wnioskodawczyni nie wskazuje w piśmie procesowym na nieprawidłowości w wyliczeniach dokonanych przez ZUS. W ocenie Sądu wniosek ten zmierza jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, Nr 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 25 ust. 1b, jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art. 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r. poz. 1379), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy. Jednakże nie był w stanie podać jakich okresów zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył mu do stażu pracy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w odwołaniach wskazała, że organ rentowy nie uwzględnił mu przy ustalaniu wysokości emerytury i kapitału początkowego wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych, przy wyliczaniu podstawy wymiaru nie wziął pod uwagę najkorzystniejszych lat oraz nie uwzględnił wszystkich otrzymywanych przez ubezpieczoną wynagrodzeń.

W toku postępowania przed organem rentowym zostały złożone dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia ubezpieczonej.

Sąd po przeanalizowaniu dokumentacji Sąd ustalił, że decyzją z dnia 30 listopada 2016 r. uwzględniono ubezpieczonej w stażu pracy okres wydłużonej opieki na dziecko specjalnej troski, zaś decyzją z dnia 28 sierpnia 2017 r. po zakończonym postępowaniu wyjaśniającym uwzględniono w stażu pracy okres rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy od 6 stycznia 1991 r. do 14 listopada 1991 r.

Zaś jeśli chodzi o pozostałe wnioski ubezpieczonej to należy wskazać, że brak jest możliwości wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonej z 20 lat, gdyż udowodniła ona dochody jedynie z 14 lat.

Za okres zatrudnienia wnioskodawczyni w Fabryce (...) w Ł. od 3 maja 1976 r. do 17 lipca 1976 r. organ rentowy przyjął wynagrodzenie minimalne albowiem za ten okres ubezpieczona nie przedłożyła żadnej dokumentacji płacowej. Minimalne wynagrodzenie ZUS przyjął także za rok 1982 r. z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej w (...) S.A. albowiem są nieprawidłowości w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 lutego 2002 r., błędnie zsumowano poszczególne kwoty wynagrodzenia. Natomiast przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń przy wyliczaniu emerytury i kapitału początkowego nie może być niepewności co do ich wysokości.

Stosownie zaś do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów z dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z dnia 7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98 (OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662), Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Zatem skoro ubezpieczona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała przed Sądem swoich roszczeń oraz nie przedstawiła dowodów na ich poparcie Sąd mając na uwadze ustalony stan faktyczny oraz powyższe rozważania uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonej.

Nadto należy wskazać, że odwołująca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w toku postępowania nie przedstawiła dowodów wskazujących na błędne wyliczenie wysokości emerytury i kapitału początkowego przez organ rentowy. Sąd nie znalazł zatem powodów do zakwestionowania wyliczeń organu rentowego.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżone decyzje są prawidłowe.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i §2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

K.K.-W.